

Ülkemiz son ay içinde, birbirini takip eden çok önemli olaylarla, derinden sarsıldı. Birçok yerde cereyan eden ve içinde vahşet taşıyan mitingler, insanlık dışı gaddarlık taşıyan kundaklamalar ve nihayet hain pusu ile şehit edilen erlerimiz ... Siyaset alanında azınlık ırkçılığının parlaması, papaz okulunun açılması ve papazın ekümenik ilân edilmesi istikametinde özellikle ABD'nin baskısının artması ve terör örgütüne üye olma şüphesinin hapsi gerektiren bir tutumla karşılanmasına rağmen terör örgütü ve üyelikleri dünyaca tanınmış ve kendilerince açıkça ilân edilmiş olan bir kısım insanın dağdan inmelerinde usulen soruşturulup serbest bırakılmaları ... ve benzeri pek çok hadise karşısında **"ırkçılık geni"** taşımayan Türk halkının artık tepki vermeye başlaması ...

Ülkeyi alt üst eden bu hadiseler, tutum ve davranışların altında yatan tek sebep **TAVİZ**dir. Kanunların uygulanmasında yönetimin hangi sebeble olursa olsun taviz vermesi ancak yeni tavizler doğurur.

Mitingler kanun çerçevesinde yapılmalı ve asla hiçbir safhasında, kimler tarafından yapılırsa yapılsın, en ufak tavize bile yer verilmemelidir. Kundaklamalar, genellikle belli bölgelerde yapılmaktadır. Buralarda alınan tedbirler mutlaka genişletilmeli ve faileri mutlaka yakalanıp kanunların emri harfiyen yerine getirilmelidir.

Yedi şehidin verilmesi sonucunu doğuran sinsi, vahşi ve alçakça saldırının nereden geldiğinin belli olmadığı farz edilirse bile, resmen ve basın yayın yoluyla birtakım suçlular icad ve ilân edilmesinin son derece kafa bulandırıcı olduğu şüphesizdir. Ayrıca bunun kadar diğer bir yanlış da hazırlık safhasında olan davaların belli yayın organlarında yer alması, gizli bilgilerin açıklanması, yasak olduğu halde bir davanın adının ısrarla hatta devlet televizyonları tarafından da kullanılmasıdır. Bu konularda taviz verilmesi yalnız suçu ve suçluyu teşvikle kalmaz, devlete güveni ve saygıyı azaltır, adalet mekanizmasını laçka eder ve aşırı ölçüde rencide eder.

Heybeli papaz okulunun açılmasının hukukî bir tarafı elbette yoktur. Ancak hukuki tarafı olsa bile mantıkî hiçbir tarafı yoktur. Burada herhalde hıristiyan gençlerimiz okuyacaktır. Ama bunların Türkiye'deki sayısı bu okulun bir ihtiyaç olarak kabul edilmesine asla imkân vermemektedir. Birkaç öğrenci varsa biz onları devlet olarak Yunanistan'da okutalım. Hattâ böyle bir okulu Yunanistan'da açsınlar, binalarını değişelim ve ilk açılış masraflarını da biz ödeyelim. Eğer bu okulun Heybeliada'da açılması isteğinin arkasında gizli ve sinsi bir gaye yoksa bu işin çözümü budur. Mantıkî olan da budur.

Ekümeniklik sıfatına gelince, bu da sinsi bir gaye ile dayatıldığı şüphesiz olan bir siyasettir. Lozan anlaş-

masından vereceğimiz en küçük bir tavizin arkasından gelmesi muhtemel tavizler her Türk aydınını gerçekten ürkütecektir. Fener Rum Patükhanesi bir ilçemiz içindeki herhangi bir dini kuruluştur. Patrik de herhangi bir din adamıdır. Bunun böyle kalmasını, bizim müdafaa ihtiyacı dâhi duymadan sürdürebilme hakkımızdır, aynı zamanda devletimiz için de bir görevdir. Lozan'ı delmek Sevr'e giden bir delik açmaktır.

Dünyada bizi ilgilendiren ve bizim dikkate almamızı adeta ihtar eden pek çok gelişme de yaşanmaktadır. Bunlardan biri çocuklarımıza **"medeni"**liğin örneği olarak tanıtılan İsviçre'de yapılan bir referandum ve bunun İslam düşmanlığından başka yorumu olmayan sonucudur: **Minarenin Yasaklanması!** Referandum deyince, referandum değil ama bir araştırmada **"bir Rum veya Ermeni ile komşu olmak ister misiniz?"** sorusuna çoğunlukla hayır denildiğini ve bunun **"ırkçılık"** karinesi olduğunu iddia eden bir aydınımızın fikrini hatırlamamak mümkün değil. Siz Ermenistan'da, Yunanistan'da veya herhangi bir Avrupa ülkesinde aynı anketi **"bir Türk'le komşu olmak ister misiniz?"** diye sorarak yapsak nasıl netice alırsınız? Amerika'nın müslüman ülkelerde fiilen bir savaş sürdürdüğünü, demokrasi adına milyonlarca insanı katletmenin yanında aç-susuz, evsiz-barksız bıraktığını da hatırdan çıkarmamak gerekir. Bu da Batının demokratik hakları (!) nasıl verdiğinin delilidir. Aynı şekilde Rusya Federasyonu dumasından çıkan 309 sayılı kanun da bizi ilgilendirmektedir. Bu kanuna göre, Rusya Federasyonu içinde hiçbir yerde **"Rusça'dan başka dille eğitim yapılamaz."** Mesela Tataristan Türkçesiyle eğitim yapan liseler, bundan böyle Rusça'ya geçecektir. Aslında, Rusya'da Tataristan'da veya Çuvaşistan'da veya başka federe devletlerde **"anadil"** ile yapılan radyo-televizyon yayınları da son derece kısıtlıdır. Bunun daha da kısıtlanacağından da korkulmaktadır. Avrupa'da terörü destekleyen bir partinin, bizde halen mahkeme safhasında olduğu için, kapatılmış olmasından burada bahsetmiyorum. Avrupa'yı emsal alanlar ve AB için titreyenlere duyurmakla yetiniyorum.

Devlet idaresinde olduğu kadar, herhangi bir işletmenin idaresinde de taviz, arkadan mutlaka taviz doğurur. **"Kötü örnek emsal olmaz"** sözünün tatbiki kadar zor birşey yoktur. Tavizin açacağı yeni tavizlere engel olmak ise daha da zordur. Bazı tavizler vardır ki devleti dönülmez bir yola sokar ve o yol milleti felâkete götürür. Tavizin gerekçesi olarak **"kendimize güven"**, **"devletin güçlülüğü"** ... gibi hamasi hususları öne sürmeye hiçbir yöneticinin hakkı ve yetkisi yoktur. Kanunlar ve anlaşmalar kendi usulleri çerçevesinde değişinceye kadar tatbik edilmek zorundadır.

*Tanrı Türk'ü Korusun.
Prof. Dr. Turan Yazgan*